

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

září 2015

O prázdninách uspořádala Charita Šternberk, středisko Uničov, již osmý ročník tábora na faře v Renotech. Pro děti byl připraven týdenní program s nabídkou spaní na farní zahradě. Děti si užívaly her na místním hřišti, byly pro ně pořádány noční hry, ale také rukodělné aktivity, vzdělávací programy a samozřejmě nechybělo ani duchovní slovo. Každý večer děti prožívaly společnou modlitbu s díky a prosbami před oltářem v místním kostele. A protože se jim na táboře líbilo, není pochyb, že tábory budou pokračovat i další roky.

Foto CHŠt

obsah

Duchovní slovo:

Z čeho máte strach?2

Zprávy z arcidiecéze:

Vyjádření ředitele Arcidiecézní charity.....2

Z F/OCH:

Bystřice pod Hostýnem a Holešov, Hranice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Šternberk, Šumperk, Uherský Brod, Zlín2

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Studentská konference Caritas16

Humanitární pomoc:

Česká Charita podpoří humanitární pomoc pro uprchlíky v Srbsku16

Charita dodává uprchlíkům potřebné věci. Radost dělají hračky17

ACHO sbírala zkušenosti na vídeňském Westbanhof.....17

ACHO i policisté jsou připraveni na příchod uprchlíků18

Díky ACHO může studovat další ukrajinská dívka.19

Ukrajinské děti v nouzi měli díky ACHO lepší prázdniny.....19

Olomoucká Arcidiecézní charita zajistí lékařskou péči pro 350 dětí z Haiti.....20

DUCHOVNÍ SLOVO

Z čeho máte strach?

Na tuto otázku většina lidí, zvláště mužů, hrdě odpoví, že z ničeho. Někteří pak v kroužku přátel přiznají, že se přece jen občas něčeho zaleknou. Celebrity to přiznají i v televizní Trinácté komnatě. Soudný člověk si své strachy pravdivě přizná sám, popř. před Bohem (což je snadnější) a pracuje s nimi. Pokouší se rozlišit, která obava je oprávněná, a jak se k ní postavit a co jsou fantazie, které člověka zbytečně zatěžují.

V současné době obchází našimi médii i hlavami strašidlo, které nemá tvář, ale jmenuje se Uprchlíci. Co s tím? Navrhují, abychom nejdříve odlišili ty, kteří mimořádně přešli přes naše území do Německa od těch, které máme přijmout snad k dočasnému, možná i k trvalému pobytu.

Koho to vlastně máme přijmout? Teroristy z tzv. Islámského státu (IS), nebo jejich oběti? Těmi, kdo jsou na IS dobytém území postaveni před volbu přijmout islám nebo zemřít, popř. uprchnout, jsou křesťané a jezidé. Kdo z nás ví, o „ohromném množství křesťanských mučedníků současnosti, jejichž počet – jak papež František opakoval – patrně převyšuje počet mučedníků raných dob křesťanství“? - viz <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=20273>.

Samozřejmě, že nejlepším řešením je řešit situaci na místech, odkud lidé utíkají. Ale takové řešení dosud nikdo nenašel. Máme nechat tyto pronásledované lidi strádat nebo jim pomoci, když může-

me? Na jak dlouho? Třeba jen než se budou moci zase vrátit domů a ke své práci, kterou řada z nich vykonávala se středoškolským či vysokoškolským vzděláním.

To bude samozřejmě vyžadovat naše peníze, z daní, které platíme. Tak nás straší pan Tomio Okamura. (Kromě jiných hrůzných líčení.) Vůbec mu přitom nevádí, že jeho bývalý Úsvit přímé demokracie, sestávající z 9 (slovy devíti!) členů (<http://www.novinky.cz/domaci/330458-okamurovi-staci-devet-clenu-k-ovladani-usvitu.html>), odčerpal ze státního rozpočtu, tedy z kapes nás, daňových poplatníků, jen za rok 2014 21 970 000 (slovy dvacet jedna milionů sto tisíc) Kč - viz <http://www.mfcr.cz/cs/verejny-sektor/monitoring/financovani-politicky-stran/prispevky-ze-statniho-rozpocetu-uhrazene-20299>.

K základům duchovního života patří rozlišování. Zastavit se a zamyslet, odkud myšlenka či informace přichází, ověřit si její zdroj a pravdivost nebo alespoň věrohodnost, pokud to je možné, dát do souvislosti se svými zkušenostmi, křesťané s Kristovými zásadami. Zapojit srdce i rozum.

Čas, prostor a vůli k takovému zastavení se v dnešní hektické době přeje.

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Vyjádření ředitele Arcidiecézní charity Olomouc k uprchlické krizi

„Je potřeba, abychom se připravili na příchod uprchlíků a na jejich dlouhodobou nebo trvalou integraci do naší společnosti. Kromě toho budeme muset pomoci lidem, kteří budou naší zemí procházet. Není možné nechat je o hladu a žízni nebo bez zabezpečení základních životních potřeb.“

Celá Evropa včetně České republiky se zabývá uprchlickou krizí, málokdo pro to ale něco praktického dělá. Nálady ve společnosti jsou často opačné. Pod vlivem prohlášení některých politiků se šíří xenofobní klima proti uprchlíkům. Lidé mají pocit, že se jich netýká a že se má každý starat sám o sebe. Paměť společnosti je bohužel krátká a v prostředí blahobytu jsme zapomněli, že mnoho našich lidí v minulosti prchalo před zločinným komunistickým režimem do zahraničí, kde jim tehdy nezabouchli dveře před nosem. Dnes je čas tuto velkorysost oplátit lidem, kteří jsou na útěku před hrůzami války a systematické genocidy. Lhostejnost si

nemůžeme připustit ani dovolit, v konečném důsledku jde o osud nás všech. Zlu stačí, aby dobro nedělalo nic.

Charita, jako nedílná součást církve, stojí před naléhavými úkoly. V první řadě je naší povinností zaujmout jasný postoj a prosazovat evangelijní pravidla křesťanského milosrdenství a solidarity, která se z naší strany projeví konkrétními skutky.

Čeká nás jeden z nejnáročnějších úkolů, které jsme v novodobé historii Charity řešili, ale nebojme se těchto nových výzev. Je především naší křesťanskou povinností nebýt lhostejní k osudu lidí, kteří byli nuceni s celými rodinami opustit své domovy, aby zachránili holé životy nebo zdraví.

Přeji pokoj a dobro.

*Václav Kepřt,
ředitel ACHO*

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Holešov a Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Týden letních aktivit – Cesta kolem světa s Vincentem

Po osvědčeném týdnu jarních aktivit se Charita Holešov a Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem rozhodly dále spolupracovat a propojovat pastorační činnost s Centrem pro rodinu v děkanátu Holešov. Přes letní prázdniny hodně charitních

pracovníků řešilo, kam dát děti, když nemají dovolenou. Centrum pro rodinu v Holešově přišlo s variantou „Týdne letních aktivit“. Tímto jsme propojili děti a rodiče několika farností v děkanátu, přinesli ulehčení pracujícím rodičům a pro děti

připravili „našlapaný“ program v duchu charitního cítění a jednání.

Všechno to začalo v pondělí, kdy etapový týden s názvem „Cesta kolem světa s Vincentem“ začal tajemným cinkáním na půdě Domu u sv. Martina v Holešově. 22 dětí se opatrně vydalo po zvuku zvonku a objevily tak poutníka v čase – Vincenta. Ten popovírával svůj životní příběh a žádal děti o pomoc, protože na celém světě svou sobeckostí a neláskou zapříčinil mnoho špatného. Děti přislíbily pomoc a začalo to právě dobrodružství. Dostaly starobylou mapu, tajemnou pečeť (ze které vypadly drahokamy dobrých skutků) a kufř, který si musely sbalit na cestu. Bylo také nezbytné vyřídit si doklady a potvrzení...

Během pěti dnů děti cestovaly do Ameriky, kde pomohly starému zlatokopovi a samy narýžovaly zlato, které pak směnily za peníze a měly na cestu do Jižní Ameriky. Potkaly tam Džamilu – černošku z Afriky a vydaly se pomáhat na tento černý kontinent. Plavily se lodí (to také stálo nemalé peníze), proplétaly se džunglí, naučily se základní africké pojmy ve svahilštině a také Zulu songy. Ten den se také několik dětí zřeklo sladkostí a dobrot ve prospěch afrických dětí. Uspořádala se sbírka mincí pro chudého. Od Džamily dostaly děti krásné korálky a také jednotné šaty, které si podle svých představ zkrášlily. To se náramně hodilo do dalších dní, kdy cesta Vincenta pokračovala přes oceán do Austrálie (ZOO Lešná). Zde byl jednotný šat nezbytný, neboť se všichni lépe viděli v chumlu cizinců. Tady bylo důležité získat základní znalosti o zvířatech i rostlinách z Austrálie. Vincent byl poutníkem v čase skutečně dokonalým a vždy poslal nějaký vzkaz nebo zprávu po „náhodném“ kolemjdoucím.

Poslední cesta mířila domů, do Evropy, přes Asii. Jak se ukázalo, i tady se Vincent dopustil špatných skutků, které děti napravovaly. Pomohly mnichům z buddhistického chrámu najít ztracený poklad – pytlíky s rýží, a navázaly přátelství s krásnou a moudrou císařovnou Machikou, která znala křesťanské náboženství od svých předků, kteří poznali Sv. Františka Xaverského. V Evropě

se všichni spokojeně vrátili domů, poděkovali Bohu při mši svaté, kterou za námi přijel sloužit P. Bohumír Vitásek. Poděkovali jsme za krásně prožitý týden a na závěr uchystali hostinu pro rodiče a sourozence. Na památku každý dostal pamětní list a medaili.

Nedá se popsat, co všechno krásného a obohacujícího jsme všichni společně prožili, ale nikdy by se nám to nepodařilo, kdyby nám nebyli nápomocni naši skvělí dobrovolníci – Honza, Marta, Verča, Hanča (díky!) a nemůžeme opomenout ani spolupráci s pracovníky CHPS Holešov – Ivetu a Frantu. Také klienti Denního stacionáře pro seniory ve Chvalčově nám pomohli výrobou krabiček na „tichou poštu“. Děkujeme za podporu i našim duchovním otcům - o. Bohumírovi, o. Jerzemu a o. Jackovi. Na závěr chceme poděkovat také našim sponzorům za výrobu pamětních medailí a celého pytlíku mincí, které byly skutečně cenným platidlem – firmě DSD Dostál a.s. Dřevohostice.

*Leona Machálková, Charita Holešov,
Mgr. Helena Janovská,
pastorační asistent, OCH Bystřice p. H.*

Charita Hranice

Letní zážitky s Denním centrem Archa

Letní období jsme zahájili výletem do rybího tunelu a na Velehrad. Celým výletem nás provázelo slunce a dobrá nálada. Vyjeli jsme v ranních hodinách, a když jsme dojeli do cíle naší cesty, občerstvili jsme se ve stínu altánu a pak jsme se vydali na prohlídku rybího tunelu. Že nevíte, co si pod tím máte představit? Rybí tunel je 8 m dlouhý prosklený tunel, který se nachází v rybníce v hloubce 3 m a 6 m pod hladinou. Měli jsme tak možnost dostat se do opravdové blízkosti podvodního světa a samotných ryb, které jsme si prohlédli velmi zblízka. K vidění zde byly i želvy a ryby, které se u nás nevyskytují, i zvířata, žijící v blízkosti rybníka, ale ta už nebyla živá. Součástí rybího tunelu je i rybník a malé přírodní koupaliště, ve kterém jsme se po prohlídce příjemně osvěžili.

Pak jsme zamířili na Velehrad. Zde jsme se prošli po nádvoří před Bazilikou Nanebevzetí Panny Marie a svatých Cyrila a Metoděje, a prohlédli jsme si interiér samotné baziliky. Výlet jsme zakončili u kávičky a zákusku v místní cukrárně. Poté jsme se vydali na zpáteční cestu domů.

Dalším setkáním byla návštěva klientů Denního centra v aktivizačním centru pro osoby s kombinovaným postižením „Jsme tady“ v Přerově. Setkání se odehrávalo v indiánském duchu, měli jsme na hlavách čelenky a sebou při-

vezli jako dárky totemy. Společně jsme si zazpívali známé i méně známé písně a zahráli bocciu. Všichni jsme měli ze setkání radost a všem se společně dopoledne líbilo. Zajímavým místem, které jsme v létě navštívili, byl neďaleký zámek Lešná. Zde jsme zhlédli zajímavou výstavu

různých druhů cukrovinek, které byly sice upečené, ale chemicky upravené, a proto jsme nemohli žádnou ochutnat, i když nás to velice lákalo. Zajímavá byla i výstava o historii cukru, kde nás překvapilo, kolik různých typů obalů na cukr existuje.

Již tradičním výletem byla procházka do školního polesí Valšovice. Soutěžili jsme v poznávání obrázků zvířat, které jsme hledali po lese. Také jsme pozorovali lesní zvěř. Viděli jsme dvě srnky a různé broučky, ptáky a další drobná zvířata, která v lese žijí.

Posledním výletem, kterým jsme ukončili dovolenkovou sezónu, byla výprava za mamuty do Přerova, kde jsme viděli kosti různých zvířat z doby pravěké.

Všem, kteří se těchto výletů účastnili, se výpravy za poznáním líbily a mohou je doporučit i ostatním. Je vidět, že i v době dovolených to u nás žije, a proto budeme rádi, když příště opět někam vyrazíme.

*Eva Hynčicová, Di. S.,
sociální pracovnice DC Archa*

Charita Hranice Vás zve na TÝDEN S CHARITOU HRANICE

VE DNECH 21. - 27. 9. 2015

PONDĚLÍ 21. 9. 2015

18:00 MŠE SVATÁ ve farním kostele v Hranicích
za klienty a zaměstnance Charity Hranice

ÚTERÝ 22. 9. 2015

10:00 – 15:00 DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Denní centrum Archa

Třída Čs. Armády 211, Hranice

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Fénix

Třída Čs. Armády 211, Hranice

Zahradní 1330, Lipník nad Bečvou

Středisko Lipník nad Bečvou

28. října 36/7, Lipník nad Bečvou

STŘEDA 23. 9. 2015

POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

pro klienty a dobrovolníky Charity Hranice

Akce probíhá za podpory Města Hranice

a Městských kulturních zařízení Hranice

ČTVRTEK 24. 9. 2015

14:00 – 17:00 DEN CHARITY

prezentační akce s pestrým doprovodným programem
ve dvoraně zámku Městského úřadu Hranice

- bezplatné sociální poradenství
- měření krevního tlaku a glykémie
- prezentace organizace Tom Help (život s handicapem)
- dětská tvořivá dílnička Nízkoprahovky Fénix
- skákací hrad pro děti

V DOPROVODNÉM PROGRAMU VYSTOUPÍ:

- klienti Denního centra Archa
- uživatelé Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Fénix
- Voco de – vocal country decent – slušně zpívaná country

NEDĚLE 27. 9. 2015

9:30 MŠE SVATÁ ve farním kostele

v Lipníku nad Bečvou

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov Řím - Věčné město

V úterý 18. srpna se v Denním stacionáři Slunečnice uskutečnila další cestovatelská přednáška Mgr. Tomáše Kramného. Tentokrát jsme zavítali do jednoho z nejstarších evropských měst. Do města, které je čtvrtým nejlidnatějším v Evropě a pro Itálii je zároveň také městem hlavním. Řím.

Toto město bývá také označováno jako „Věčné město“ a jeho založení se dle římské tradice datuje do roku 753 př. n. l., jeho stáří je tak více než 2 700 let.

Pan Kramný v Římě strávil několik dní návštěvou nejvýznamnějších historických památek, které zdokumentoval a jejich historické souvislosti nastudoval a podělil se o ně s námi. Tuto pomyslnou prohlídku začal u antické dominanty města - Kolosea, dříve Flaviovského amfiteátru.

Dále pokračoval promítáním fotografií z Fora Romana, Pantheonu, Svatopetrského náměstí atd. Krásné zastavení bylo při prohlídce fontány di Trevi, která je jednou z nejznámějších fontán v celém Římě. Pan Kramný o Římě vyprávěl s nadšením, čímž také na nás přenesl nádechy tohoto slunného města.

Panu Kramnému děkujeme za jeho čas, vyprávění a promítání fotografií.

Mgr. Ludmila Heriánová,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice

Dvě školení s oblíbeným lektorem

Na 3. a 4. září jsme k nám do Charity pozvali pana Miroslava Erdingera, faráře Českobratrské církve evangelické, s kterým nás pojí již několikaletá spolupráce (je i naším supervizorem), aby nám přednesl dvě přednášky, jejichž témata jsme si už před časem domluvili.

Ve čtvrtek odpoledne se s ním pracovníci setkali nad tématem „Spirituální péče v sociálních službách“. Pan Erdinger nám je přiblížil na mnohých příkladech ze své praxe v sociálních i zdravotnických službách. A zjistili jsme, že v této věci, která je pro člověka tak důležitá, není z naší strany mnohdy třeba příliš slov. Je třeba spíše s druhým člověkem jen být, vnímat, co ho tíží, a cítit s ním.

Páteční školení pak neslo název „Motivace seniorů k účasti na péči“. Kdo ze zúčastněných by čekal, že lektor v odrážkách vyjmenuje způsoby motivace, tak se nedočkal. Ten hlavní a nejdůležitější úkol je na každém z nás, kteří denně přicházíme do styku s klien-

ty a poskytujeme jim péči. Každý člověk je jedinečný, výjimečný, takže i motivace ke spolupráci je u každého jiná. Jaká? Tak na to si musí pracovník už najít odpověď sám. Jednou z možností, kde hledat odpověď, je v prožitém životě člověka, kterého máme před sebou. Zajímat se o jeho způsob života, zvyky, co měl/neměl rád, společenské i rodinné postavení, o jeho zájmy, záliby, dovednosti... Máme před sebou člověka s celým jeho prožitým životem, i když se s ním my většinou setkáváme až na sklonku jeho života.

Pana Erdingera jako lektora můžeme všem doporučit, přednáší totiž hodně na základě svých vlastních zkušeností. Pokud uvidíte v nabídce vzdělávání jeho jméno – přihlaste se!

Dana Žáková,
Marcela Cholevíková

Výlet na Kohútku

Středeční den 26. srpna se pro Denní stacionář Slunečnice stal dnem výjimečným. Naplánován byl výlet na Kohútku, na jeden z významných vrcholů hřebene Javorníků.

Sešlo se nás více, což přálo dobré náladě celého výletu, stejně jako modrá obloha, která slibovala čistou viditelnost. V 9:30 jsme se všichni společně vydali dosáhnout tohoto vrcholu. Po příjezdu na místo vedly naše kroky do místního Česko-slovenského informačního centra, kde se konala výstava obrazů malíře Josefa Bartoloměje Krále. První výhledy se nám otevřely z terasy tohoto infocentra, a to směrem na slovenskou stranu - na Martinské hole a Strážovské vrchy. Viditelnost byla výborná, proto jsme se rozhodli pokračovat dále do vyhlídkového

místa s posezením na stranu druhou. Otevřely se nám tak výhledy na kopce lemující tok řeky Bečvy přes Vsetínské vrchy až po dominantu Moravskoslezských Beskyd – Lysou Horu s nadmořskou výškou 1 323 m n. m. Na krásu výhledu jsme byli připraveni a prostírali se tak u pohledu přes dalekohledy. S dalekými rozhledy jsme posvačili, odpočinuli si a celý výlet zakončili posezením v místní restauraci popovídáním si při kávě. Již nyní se těšíme na další výlet, tentokrát na druhou stranu údolí - na kopec Soláň.

Mgr. Ludmila Heriánová,
vedoucí denního stacionáře Slunečnice

Charita Olomouc

Charita Olomouc vyhláší s partnery materiální sbírku. Pomoc poputuje k migrantům

Olomoucká charita přijímá od dárců materiální pomoc pro uprchlíky. Sběrka probíhá ve spolupráci s CARITAS - Vyšší odbornou školou sociální Olomouc, organizací Člověk v tísni, Univerzitou Palackého v Olomouci a Střediskem SOS pro vzájemnou pomoc občanů. Aktuální dění a potřeby běženců konzultuje Charita s Krajským ředitelstvím Policie ČR.

„Od dárců potřebujeme především nafukovací matrace, deky, polštáře, povlečení a ošacení jak pro dospělé, tak i pro děti. Z hygienických potřeb pak mýdla, zubní pasty a kartáčky, dámskou hygienu, dětské pleny, vlhčené ubrousky, krémy na ruce nebo toaletní papíry. Přijímáme i jednorázové plastové nádoby všeho druhu,“ vyjmenovává seznam ředitelka Charity Olomouc Ludmila Gottwaldová. Dárci

mohou věci nosit od 6:00 do 19:30 hodin každý den v týdnu na služebnu azylového domu ve Wurmově 5, kde Charita Olomouc sídlí.

Univerzita Palackého přijímá od dárců hračky pro děti migrantů. Sběr probíhá v UPointu na Horním náměstí 12 v Olomouci.

Finančně lze přispět na účet Charity Česká republika číslo 44665522/0800 s variabilním symbolem 917 a přípsanou poznámkou "uprchlíci". Pomoc poputuje k migrantům v nepříznivé situaci.

Martin Rejšek,
PR manažer

Na Romskou pouť u Olomouce zamířily stovky poutníků nejen z celé ČR

Charita Olomouc pořádala v sobotu 19. září 2015 sedmnáctý ročník Romské pouti na Svatém Kopečku u Olomouce. Akce se každý rok zúčastní stovky poutníků ze všech koutů České republiky, ale i okolních států. Také letos vedle duchovního programu čekalo na účastníky pestré kulturní vyžití, romská hudba a tanec.

Romská pouť začala v 10.00 hodin, kdy se poutníci už tradičně vydali ze Samotišek alejí na Svatý Kopeček. O hodinu později se v bazilice Navštívení Panny Marie slavila mše svatá, kterou celebroidal kněz Vojtěch Vágai, první český římskokatolický kněz romského původu. „Význam pouti vidím v tom, že spojuje lidi a to nejen romskou kulturou. Romové jsou velmi emotivní a věci rádi prožívají. Lidé mě po mši oslovují a prosí mě o modlitbu. Je to zážitek, běžně se mi to nestává,“ líčí své dojmy Vágai.

Od 13.00 do 17.00 hodin čekal poutníky atraktivní kulturní program v ambitech za bazilikou - vystoupení tanečních souborů, hudebních skupin nebo třeba autorský muzikál Judit romského souboru DIK ze Slovenska.

„Romskou pouť vnímám jako prostor pro duchovní zastavení a zároveň blízké setkání celých rodin. Také věřím, že pomáhá bojovat s různými stereotypy a předsudky, které k romskému etniku v naší společnosti přetrvávají. Na pouť vždy zveme nejen všechny Romy, ale i ty, kteří chtějí blíže poznat romskou kulturu nebo ty, kteří se zajímají o posta-

vení etnických menšin v naší zemi,“ dodává Adéla Adámková z Charity Olomouc.

Bc. Martin Rejšek,
vedoucí střediska, asistent PR,
Středisko Matky Terezy pro farnosti a dobrovolnictví

Olomoucká Charita sbírala luštěniny pro lidi bez domova

Sběrka proběhla v letních měsících. Dárci během ní darovali čtvrt tuny luštěnin, které olomoucká Charita použije ve svých službách pro lidi bez domova, zejména pak v Nízko-prahovém denním centru. To nabízí lidem na ulici bezpečný prostor a základní pomoc, včetně té potravinové.

Mottem sbírky bylo: Nezkoumej, či je to vina, pomůže jim luštěnina. „Chtěli jsme tak poukázat na množství faktorů, které mohou stát za tím, že někdo skončí na ulici. Příběhy našich klientů jsou různé, mnozí z nich se ocitli bez střechy nad hlavou prakticky ze dne na den. Často za tím stojí tragické prožitky a rodinné krachy,“ přibližuje realitu bezdomovectví Petr Prinz z Charity Olomouc.

Luštěniny budou použity k přípravě polévek. Těch Charita připraví asi 40 000 porcí za rok, pomůže tak více než tisícovce lidí v nouzi. Vedle jednotlivých dárců, kteří nosili luštěniny na čtyři místa po celé Olomouci, se rozhodli lidem bez domova pomoci i studenti prvního ročníku gymnázia v Šumperku, kteří Charitě darovali asi 15 kg luštěnin.

„Pokud se někdo do sbírky nestihl zapojit a chce pomoci, může potraviny zanezt na Wurmovu 5 do budovy Charity. Dary přijímáme během celého roku. Za každou podporu jsme vděční,“ dodává koordinátorka sbírky Radka Vojtková.

Bc. Dagmar Pauková

Charita Svitavy

Světlanka sledovala práci řezbářů

Dopoledne prvního dne školního roku strávili klienti Světlanky na svitavském stadionu, kde měli možnost sledovat při práci řezbáře a vidět, jak se surové dřevo postupně proměňuje v krásný předmět. Řezbáři se sjeli do Svitav, aby u příležitosti již 6. řezbářského memoriálu Aloise Petruse

zkrášlili Svitavy dřevěnými sochami – letos se jedná o lavičky, ve kterých se spojí řezbářské umění s praktickým využitím.

Bc. Dagmar Pauková

Svitavské tenisové srdce

V pátek 4. září proběhl v areálu Na kurtech ve Svitavách již třetí ročník benefičního turnaje Svitavské tenisové srdce. Jedná se o turnaj tenisových dvojic, který se během tří let své existence zapisuje stále hlouběji do povědomí širší svitavské veřejnosti. Pořádá ho spolek Svitavské tenisové srdce, jehož cílem je prostřednictvím sportovních a kulturních akcí podporovat charitativní projekty a sportovní aktivity ve městě Svitavy, stejně tak jako pomáhat starým a nemocným lidem či opuštěným a handicapovaným dětem. Výtěžek z letošního ročníku byl rozdělen mezi vybrané děti se

zdravotním postižením, Místní organizaci Společnosti pro podporu lidí s mentálním postižením Svitavy a Charitu Svitavy. Všichni obdarovaní převzali před koncem tenisového turnaje symbolické darovací šeky. Charita Svitavy obdržela šek na 15 tisíc korun, tyto finance využije na činnost Střediska humanitární pomoci. Organizátorům, sponzorům a účastníkům benefičního turnaje děkujeme za dar i projevenou podporu, obojího si velice vážíme.

Mgr. Vladimír Riedl

Charita Šternberk

O prázdninách litovelská Charita pořádala příměstské tábory

Během měsíce srpna proběhly v MC Rybička v Litovli příměstské tábory pro menší děti.

První týden s názvem Večerníčky se děti ve věku 4-6 let denně od 7 do 16 hodin stávaly součástí známých čes-

kých večerníčků, hledaly Rumcajsovi roztrhanou kůži na „malé capáčky“, pro motýla Emanuela hledaly barvu na jeho křídla, s Křemílkem a Vochoomůrkou sázely semínko a s Bobem a Bobkem trochu mudrovaly...

Druhý týden byl již pro trochu zdatnější děti, ve věku 5–8 let denně v době od 7–18 se stávaly rytíři a překonávaly po vzoru hrdinů seriálu Ať žijí rytíři různé překážky. Jednou musely uhájit svůj hrad, podruhé se učily střílet z luku, brodily se vodou, hledaly poklad v hlubokém lese, pekly chleba a to vše vždy společně ve své skupince. Celý týden také provázela soutěž o nejlepší skupinku.

Třetí týden byl opět věnován dětem ve věku 4–6 let s tématem Z pohádky do pohádky, děti prožívaly každý den v době od 7–16 hodin jinou pohádku. A stejně jako první týden i tento si musely plněním úkolů zasloužit svou cestu za pokladem a nakonec i ten poklad. Na konci nejen, že našli svůj poklad, ale také byly pasovány na rytíře.

Samozřejmě byl po celou dobu táborů zajištěn řádný pitný režim, protože jsme naše táborování prožívali v letošních letních opravdu teplých dnech. Proto také byl program obohacen ještě každý den po odpoledním odpočinku o pořádnou vodní bitvu, děti v plavkách po sobě stříkaly vodu vlastními vodními pistolemi. Tato aktivita byla vždy provázána výskotem a tou správnou dětskou radostí.

Tak i já s radostí mohu konstatovat, že letošní letní tábory se opravdu vyvedly.

**Jarmila Dospivová,
animátorka MC Rybička**

Minitábor a Maxitábor na faře v Renotech

O letošních prázdninách se uskutečnil již osmý ročník tábora na faře v Renotech. V roce 2008 vše začalo nápadem dvou děvčat renotské farnosti. Domluvily se s několika dětmi a nachystaly pro ně týdenní program s nabídkou spaní na renotské farní zahradě. A protože se dětem na tomto „táboře“ líbilo, tak nebylo pochyb, že se bude v tomto pokračovat i další roky. Svůj tábor nazvaly Minitáborem, dětí bylo tehdy asi sedm.

Další rok se tábor opakoval, už s více dětmi, zajistilo se zázemí, kuchyň obstaraly ochotné maminky dobrovolnice, a jak šla léta, dětí přibývalo, až došlo k tomu, že nebylo možné mít všechny na táboře v jednom termínu, a proto od loňského roku pořádáme tábory dva. Pro mladší děti je to Minitábor a pro starší Maxitábor. Letos bylo dětí dohromady na obou táborech bezmála padesát.

O děti se stará 16 vedoucích – zkušených animátorů, kteří vytváří program pro děti opravdu na profesionální úrovni. S přípravami na tábory se začíná již v zimě, sotva skončí Tříkrálová sbírka, už se vedoucí z řad tříkrálových koledníků schází nad možnými tématy a programem na letní tábory. Převážná část dětí, které na tábor přijedou, jsou také tříkráloví koledníci.

Od loňského si vzalo tábory pod patronát Centrum pro rodinu děkanátu Šternberk, které se podílí jak organizačně, tak účetně.

Děti nezůstávají samozřejmě jen v prostorách farní zahrady, ale přesouvají se po celém okolí, mají možnost pohybového vyžití na místním hřišti, jsou pro ně pořádány noční hry, ale také rukodělné aktivity, vzdělávací programy a samozřejmě

nechybí ani duchovní slovo a každý večer děti prožívají společnou modlitbu s díky a prosbami před oltářem v místním kostele, který je naproti faře. Tábora se účastní nejen děti z věřících rodin, každým rokem je na táborech několik dětí, které ve věku nevyrostají a pro ty je jistě velkým přínosem, když vidí, že život s Bohem je normální. Mnohé z těchto dětí poprvé v životě právě na tomto táboře poznává kamarádské a upřímné vztahy i to, že se lidé k sobě mohou chovat slušně a že je to normální.

Na obou táborech je součástí programu i jednodenní výlet autobusem do okolí. Letos děti navštívily Mladečské jes-

kyň, a užily si koupání v přírodním koupališti v Nové Vsi. To všechno by nebylo možné bez finanční podpory Města Uničova, které každoročně na tábory v Renotech přispívá a tím umožňuje účastnit se tábora i těm dětem, které by jinak z finančních důvodů na tábor jet nemohly. Cena tábora je právě z důvodu dotace od Města Uničova tak nízká, že si ji může dovolit každá rodina. A to je jistě dobře.

*Ing. Soňa Šlosarová
pastorační asistentka Charity Šternberk,
středisko Uničov*

Charita Šumperk

Proběhlo první setkání svépomocné skupiny

V úterý 1. září 2015 jsme zahájili setkávání svépomocné skupiny v čase 15:00-16:30 hod. v sídle Charity pod vedením psychoterapeutky Michaely Matouškové v počtu čtyř účastníků. Ti se aktivně zapojili do sdílení a tvoření pravidel skupiny.

Tato skupina je určena lidem, kteří **pečují o dlouhodobě nemocné**, a zaměřuje se především na **vzájemné sdílení**. „Vnímám potřebu péče o lidi, kteří se starají o nemocné, aby mohli mít aspoň trochu času pro sebe. Důležitost vidím také v tom, aby měli prostor pro vyjádření svých emocí přicházejících během péče o své nejbližší,“ řekla Michaela Matoušková.

Skupina se bude scházet i nadále vždy v první úterý v měsíci v 15:00-16:30 hod. v prostorách Charity Šum-

perk. Další setkání se uskuteční 6. října 2015. „Srdečně zvů všechny, kteří vnímají potřebu sdílet svá trápení a bolesti spojené s péčí o své nejbližší. Podporují velký význam péče nejen pro naše uživatele, ale i pro pečující, kteří často bojují se svými starostmi sami,“ uvedla Ing. Marie Vychopeňová, ředitelka Charity Šumperk.

V případě zájmu nás můžete kontaktovat na telefonním čísle **583 216 747**, vzhledem k omezené kapacitě je potřeba se přihlásit. Děkujeme.

*Zuzana Nedvěďová,
pastorační asistentka*

Oblastní charita Uherský Brod

Práci uherskobrodské Charity ocenili představitelé státu

Nezištnou pomoc, obětavost a aktivitu vůči složkám Integrovaného záchranného systému projevili pracovníci Oblastní charity Uherský Brod při řešení následků loňských výbuchů muničních skladů ve Vrběticích. Jejich pomoc spočívala v zajištění stravy pro členy Integrovaného záchranného systému (hasiči, zdravotníci, policie). Stejnou obětavost a nasazení prokázali také při povodních v roce 2013. Na počátku září jejich činnost ocenili místopředseda Poslanecké sněmovny PČR Ing. Jan Bartošek, náměstkyně ministra vnitra ČR Mgr. Monika Pálková a poslanec Poslanecké sněmovny Mgr. Ondřej Benešik. Ti přijali v Poslanecké sněmovně osmičlennou delegaci Oblastní charity Uherský Brod v čele s ředitelem Ing. Petrem Houštem. „Součástí přijetí bylo také pozvání na oběd, který se konal v reprezentativních prostorách v budově Poslanecké sněmovny. Naši hostitelé poděkovali pracovníkům brodské Charity za to, že nad rámec svých pracovních povinností projevili vůli, nasazení a odhodlanost při mimořádných událostech ve Vrběticích a při záplavách,“ podotkl ředitel Oblastní charity Uherský Brod Ing. Petr Houšť. Ten hostitelům připomněl, že pracovníci uherskobrodské Charity poskytují svou pomoc nad rámec svých povinností i sociálně slabým rodinám s dětmi, organizují potravinové, materiální a finanční sbírky a angažují se v dalších podobných činnostech s cílem pomáhat potřebným.

Mgr. Ondřej Benešik poté výpravu provedl sněmovnou, zasedacím sálem i sídlem Výboru pro evropské zále-

žitosti, jehož je předsedou. Podle slov členů brodské delegace se poslanec Ondřej Benešík projevil jako skvělý a pozorný hostitel. Další hodiny strávila delegace v jeho doprovodu noční prohlídkou pamětihodností Prahy. „Jsem velmi potěšen, že představitelé státu umí ocenit práci našich lidí a vnímají jejich pomoc jako významnou a nesmírně přínosnou pro společnost.

Jejich přístup k nám byl velmi srdečný. Nabídlí nám velkou pohostinnost, mimořádnou pozornost, pochopení i morální podporu,“ přiznal po návštěvě v Praze ředitel brodské Charity Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
PR manažer, Oblastní charita Uh. Brod

Nakupující v Nivnici pomoc potřebným neodmítli

Velké pochopení a štědrost projevili zákazníci prodejny COOP Jednota v Nivnici, kteří přišli v sobotu 5. září nakoupit vše, co je potřeba pro běžnou spotřebu, ale i ke slavnostnímu pohoštění. Toho dne se totiž v obci konaly tradiční hody (4. - 6. 9.). Kromě usměvavých prodavaček vítal nakupující u vchodu také plakát s nápisem „Ne každý má hody“, avizující potravinovou a materiální sbírku organizovanou Oblastní charitou Uherský Brod a spotřebním družstvem COOP Jednota Uherský Ostroh. Každý ze zákazníků nivnické prodejny obdržel od dobrovolníků z Oblastní charity Uh. Brod leták s popisem akce a výčtem potravin, které lze do sbírky věnovat. „Do boxu, určeného pro sbírku, jsem vložila slunečnicový olej a masovou konzervu. Víím, že jsou mezi námi lidé, kteří na podobný nákup, jaký si právě nesou domů, nemají peníze. A nejvíce tím trpí jejich děti. Takže bych si přála, aby nasbírané potraviny a další zboží pomohlo těm, kteří na tuto pomoc čekají,“ podotkla jedna ze zákaznic prodejny v Nivnici.

Během dvou hodin zákazníci prodejny vložili do speciálního boxu za pokladnou 120 kilogramů potravin a jiného zboží. Sběrka určená především na pomoc sociálně slabým rodinám s dětmi se uskuteční i na dalších místech Uherskobrodsko, a to 12. 9. ve Strání, 3. 10. v Uherském Brodě a 7. 11. v Bánově. Lidé mohou do potravinové a materiální sbírky přispět trvanlivými potravinami, jako jsou například těstoviny, rýže, cukr, konzervy, ale také dětskými plenami či pracími prostředky.

Oleg Kapinus,
PR manažer

Potravinová sbírka začala. Lidé mohou pomoci potřebným

V těchto dnech se u pokladen vybraných prodejen v několika obcích a městech Uherskobrodsko objevily speciální boxy na potraviny. Do nádob v prodejnách COOP Jednota v Nivnici, Strání, Uherském Brodě a Bánově lidé mohou vkládat darované potraviny. Ty budou součástí potravinové sbírky pro rodiny s dětmi, které se ocitly v krizové sociální situaci. „Prakticky každý den se na nás obracují lidé, kteří potřebují pomoc v podobě základních potravin. Nejčastěji se jedná o matky - samoživitelky s malými dětmi. Jsou to lidé, u kterých už sociální odbor vyčerpal všechny formy pomoci a Charita je pro ně v podstatě poslední možností, kam se v jejich tíživé situaci mohou obrátit,“ vysvětlil vedoucí Centra potravinové pomoci při Oblastní Charitě Uherský Brod František Bílek.

Potravinová sbírka v prodejnách COOP Jednota nese název „Ne každý má hody“. Jak název napovídá, termíny

konání akce v jednotlivých obcích nebyly vybrány náhodně. Sběrka se uskuteční v každé z obcí v době konání tamních hodů.

Nasbírané potraviny budou uskladněny v brodském Centru potravinové pomoci a postupně rozdávány žadatelům o potravinovou pomoc. „Skutečnou sociální situaci žadatelů vždy důsledně prověřujeme ve spolupráci se sociálním odborem uherskobrodské radnice. Vyloučíme tím případné spekulanty, kteří by chtěli tuto pomoc zneužít,“ podotýká František Bílek.

Předseda představenstva Jednoty spotřebního družstva v Uh. Ostrohu Ing. František Polák spolupráci na projektu uvítal. A byl to právě on, kdo zástupcům Charity navrhl podobu sbírky. „Svémi aktivitami pomáháme například i dětem ve školách a zdravotně postiženým. Domnívám se, že také spolupráce s Charitou by mohla přinést dobrý uži-

tek pro potřebné spoluobčany," poznamenal Ing. František Polák.

Zákazníci prodejen na den charitativní akce upozorňují letáky a plakáty. Prostřednictvím Oblastní charity Uherský Brod tak mohou do potravinové a materiální sbírky přispět trvanlivými potravinami jako jsou například těstoviny, rýže, cukr, konzervy, ale také dětské pleny či prací prostředky.

Dort z turnaje v Člověče, nezlob se připadl paní Stanislavě Ježkové

„Měl jsi skákat, беру ti figurku!“ „Ne, ne, vždyť padla čtyřka, ne pětka, tvá figurka má stát těsně před mojí, nech ji na svém místě!“ - i takové naoko nazlobené výroky padaly mezi hráči na „celocharitním“ turnaji ve hře Člověče, nezlob se! V Horním Němčí. Tradičního, v pořadí 9. ročníku oblíbené akce se zúčastnili klienti několika Charit Zlínského kraje. Organizování se ujali pracovníci Pečovatelského domu Sv. Václava v Horním Němčí, v jehož prostorách se také turnaj konal, ruku k dílu přidali i další zaměstnanci Oblastní charity Uherský Brod.

Na zahradě hornoněmčanského pečovatelského domu se sešlo celkem třicet hráčů. Na ohništi voněly špekáčky, podávaly se koláče, ovoce, káva a další dobroty. Vládla dobrá, srdečná nálada, nechyběly vtípky a vlídné popichování hráčů mezi sebou. „Do turnaje jsem se zapojila velmi ráda. Je to bezvadně strávený den. Pobavíme se hrou, popovídáme si mezi sebou. Navíc nám dnes přeje počasí, takže jsem velmi spokojená. V minulosti jsem jednou skončila na třetím místě. Úspěch ve hře ale není tak důležitý, hlavní je, že se nás tady tolik sešlo a můžeme si společně užít krásný den,“ netajila své nadšení

Sbírka se koná vždy v dopoledních hodinách, a to těchto termínech:

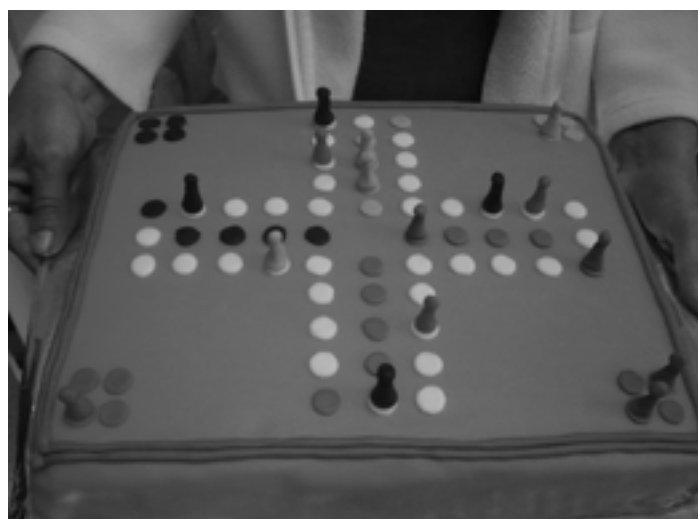
5. 9. Nivnice, 12. 9. Strání, 3. 10. Uherský Brod, 7. 11. Bánov.

*Oleg Kapinus,
PR manažer*

klientka Pečovatelské služby Horní Němčí paní Helena Kadlčíková, která pro vítěze turnaje upekla dort. Ten dokonale ztvárňoval hrací plochu Člověče, nezlob se, i s umně vytvořenými barevnými figurkami z marcipánu. Vítězství nakonec připadlo paní Stanislavě Ježkové, klientce pečovatelské služby Dolní Němčí. Druhé místo obsadil Jaroslav Píška, klient uherskobrodské Domovinky, pomyslnou bronzovou medaili z turnaje „ukořistil“ vítěz minulého ročníku René Floss z Luhačovic. Hráči, kteří obsadili druhé a třetí místo, neodešli s prázdnou, obdrželi od organizátorů dárkový balíček a bonboniéru.

Do turnaje se významným způsobem zapojily i některé firmy z Uherskobrodka, které pro soutěžící darovaly špekáčky (Voma, s.r.o, Uh. Brod), minerální vody (Rojal Uh. Brod) a pečivo (Javor Drslavice). Za tento příspěvek a pochopení jim patří velký dík! Stejně tak si uznání a poděkování zaslouží všichni, kteří se na bezproblémovém uspořádání turnaje podíleli.

*Oleg Kapinus,
PR manažer*

Strání: jasný vzkaz potřebným. Posíláme vám 250 kilogramů potravin

Úctyhodných 250 kilogramů potravin přibýlo po víkendu 12. – 13. září ve skladu Centra potravinové a materiální pomoci Oblastní charity Uherský Brod. Vítaný „přírůstek“ věnovali na pomoc sociálně slabým spoluobčanům regionu obyvatelé Strání. Právě tam se totiž konala druhá část charitativní sbírky, kterou organizuje v celkem čtyřech obcích Uherskobrodka Oblastní charita Uh. Brod a Sportovní družstvo Jednota. První „etapa“ sbírky s názvem „Ne každý má hody“ se uskutečnila v Nivnici o týden dříve. „Lidé ve Strání byli velmi štedří a projevíli pochopení pro

situaci, ve které se nachází značné množství lidí. Jedná se především o rodiny s malými dětmi, pro které je Charita tou poslední možností, jak zlepšit svou tíživou sociální situaci,“ podotkl ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť. Funkce dobrovolníků, kteří u vchodu do prodejny rozdávali letáky s podrobným popisem akce a výčtem potravin a dalšího zboží, vhodného pro sbírku, se ujali mladí členové rodin zaměstnanců Oblastní charity Uh. Brod, Matěj a Filip. „Jedna zákaznice, která byla v seniorském věku, nejprve nakoupila pro svoji domácnost a poté se vrátila zpět mezi regály a přinesla půl košíku zbo-

ží pro sbírku. Jiná paní zase věnovala zboží v hodnotě zhruba patnácti korun. Ale i takového daru si velmi ceníme. Vážíme si každého projevu pomoci. Není ani tak důležité množství darovaných potravin nebo cena nákupu, nejcennější je projev dobré vůle. A ten mezi nakupujícími rozhodně nechyběl.“
poznámala paní Veronika, která akci ve Strání pro Charitu zastižovala.

Velké gesto učinili v závěru sbírkové akce i pracovníci prodejny Jednota ve Strání, když do sbírky věnovali potřebným plný nákupní koš potravin.

Veškeré darované zboží ze Strání bylo uloženo do skladu Centra potravinové a materiální pomoci. Poslouží lidem,

kteří se ocitli akutní tíživé sociální situaci. Ti mohou, často i na základě doporučení a žádosti pracovníků sociálního odboru, požádat pracovníky Charity o příspěvek ve formě potravin. Situaci žadatelů pracovníci Centra potravinové a materiální pomoci důsledně prověřují a v případě oprávněnosti požadavku pak určité množství potravin rodině přidělí.

Další potravinové sbírky se uskuteční v prodejnách Jednota 3. října (Uh. Brod) a 7. listopadu (Bánov).

Oleg Kapinus,
PR manažer

Charita Zlín

Letošní tropický čas ve zlínské Domovince – centru denních služeb pro seniory

Asi bylo v letošních letních měsících dost naivní očekávat chladnější dny, či dokonce déšť. A tak jsme se, spolu s uživateli, ochlazovali, jak to jen šlo. Vedle vlahné lázně nohou, větráku a okenních žaluzií byla jednou z prvních záchran zmrzlina. Ideálně bez cukru. A nebyla to jen zmrzlina mlsaná v našem zařízení, ale i ta, která obohatila náš výjezd na vystoupení dětí, komediantů z příměstského tábora, který jsme během

prázdnin uskutečnili hned dvakrát. Díky ochlazenému prostředí v Senior Pointu jsme se s větším nasazením zapojili k výzvě i na vyzkoušení různých rekvizit.

Zvláštní pochvalné ocenění získalo v tropických dnech i klimatizované prostředí zlínského multikina, kam jsme se vydali za pohádkou Sedmero krkavců. I když přesun do kina nám přece jen nějaké síly vzal. Cesta z parkoviště k sálům je totiž pro seniory s pohybovými problémy trochu náročnější. Ale díky vzájemné ohleduplnosti jsme vše zvládli bez újmy. Řečeno slovy uživatelky: „Máte s námi velkou trpělivost.“

I když tropy stále ne a ne ustát, rozhodli se někteří naši uživatelé jedno dopoledne věnovat moderní odpočinkové hře – krocketu ve stinné zahradě. Tato hra spočívá v pošťuchování míčku dřevěnou pálkou mezi brankami k určenému cíli. Vše probíhalo v pohodové a hravé atmosféře domovinkové zahrady. Senioři si hru i následné povídání a občerstvení jablky ze zahrady velmi pochvalovali. Dva uživatelé se navíc ukázali jako netušené talenty této hry a i ostatní si užili mnoho legrace.

Nutno říct, že stinná zahrada nás v letošním létě „zachraňovala“ častěji. Třeba v půli srpna, hned po ránu, kdy si většina přítomných uživatelů s chutí zahrála pétanque, ostatní jen přihlíželi a povzbuzovali. Pár z nich se při fandění dokonce pustilo do zpracování jablíček, kterých bude letos velká úroda. A kdo vyhrál? To není důležité. Jak řekl uživatel služby: „Dobře bylo, všechno se mi líbilo.“

A co v úvodu zmíněný deštík? Velmi mírného jsme se jedno letní dopoledne přece jen dočkali. Ale nebyl jediný, kdo uživatelům zpříjemnil pobyt v centru. Po obědě totiž přišla velmi příjemná tečka. Pohár z bílého jogurtu, zakysané smetany, ovoce a zmrzliny nahradil pravidelnou čtvrtěční pečenou sladkost. „Bylo to výborné a osvěžující. A bez cukru,“ zaznělo od uživatelů. Domovinku – centrum denních služeb pro seniory finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

Michaela Blahová,
vedoucí služby, s kolektivem pracovníků

Letní vedra v Charitním domově pro matky s dětmi v tísní Zlín

Jednoho horkého dopoledne nás navštívila naše bývalá klientka. Její syn už byl školáček, zatímco u nás jsme si ho pamatovali jako docela malého chlapečka. Nepoznali jsme hned ani jeho maminku. Mladá paní byla hezky oblečená, vypadala spokojeně, zářila samými úsměvy. V ruce nesla obrovskou krabici a z auta vytahovala několik velkých igelitových tašek. Přišla nám poděkovat, podělit se se svými zážitky a vypít si s námi kávu, abychom si mohli zavzpomínat na dobu, kdy u nás bydlela

s novorozenejším dítětem. Z velké krabice vybalila bábovku, prý aby nám ta káva lépe chutnala a do naší návštěvní místnosti přinesla záplavu tašek s krásným oblečením po svém dítěti a také věci, které už nepotřebuje, abychom je rozdali potřebným klientkám. Z našich stávajících klientek sice žádnou neznala, ale chtěla jim udělat radost. No a to se jí rozhodně podařilo, přinesla radost všem, kteří v domově bydleli a také nám, kteří o ně pečujeme. Horký den nám všem ovladila svou přítomností a všichni jsme jí přáli, že dokázala překonat a zvládnout svou někdejší těžkou situaci, dokázala si najít práci, partnera a své místo v životě. Byla povzbuzením jak pro klientky, tak i pro naši práci.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísní Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

Mgr. Eva Danielová,
vedoucí střediska

Těžko snesitelná vedra v Charitní pečovatelské službě Zlín

Pomalou končí léto a tak si dovolím malé ohlédnutí za letními horkými dny, kdy naše pečovatelská služba v plné míře poskytovala službu uživatelům, a to nejen denní, ale i večerní a víkendovou. Počet uživatelů a zájemců v létě určitě neslábnul, ba právě naopak. Na jedné straně sice někteří naši uživatelé odjeli ke své rodině, se kterou chtěli strávit pár slunných dnů či týdnů, na straně druhé ale narostl počet úkonů u uživatelů, jejichž rodiny cestovaly na plánovanou dovolenou. Až se místy zdálo, že pečovatelky

budou muset na plánování své dovolené zapomenout. Proto mám radost, že i když léto bylo teplotně nadprůměrné, což náročnost péče ještě zvýšilo, děvčata službu, ať už v domácnosti u uživatele, při dovážce obědu či podání stravy v jídelnách, vykonávaly vždy s úsměvem a dobrou náladou. Že tomu tak bylo, dokazují slova poděkování od rodin uživatelů i samotných uživatelů, což je pro nás největší ocenění. I já chci poděkovat všem pracovnícím pečovatelské služby za jejich odvedenou práci, obzvláště v již zmiňovaných tropických vedrech, za profesionální zvládání nelehkých situací: které při poskytování pečovatelské služby nastávají.

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

Božena Sukopová,
vedoucí střediska

Rtuť teploměru zlínské Charitní ošetrovatelské služby signalizovala středomořské počasí

Práce zdravotní sestry v domácí péči není vůbec jednoduchá. Občas se musíme potýkat s problémy různého druhu, ať už je to při vlastní práci s klienty, či například dopravě za nimi. V letošním létě, při tropických teplotách, byla naše práce opravdu náročná. Stejně jako pro spoustu dalších profesí. A nejen práce. K tomu, snad i z vedra, se přidají komplikace, třeba když se pokazí auto a je třeba řešit rychle, ale s rozvahou v rámci možností vzniklou situaci, aby nemuseli pacienti dlouho čekat. A co teprve, když se přidají další komplikace v dopravě, díky opravám silnic v centru města, kdy nezbývá, než volit složitě objížďky.

Třešinkou na zlínském dopravním dortu byl ovšem poslední víkend v srpnu, kdy se konala proslulá Barum Czech Rally Zlín. Oni totiž někteří z klientů, kterým péči poskytujeme i o víkendu, bydlí v místech uzavřeného prostoru, což závod mezinárodního věhlasu vyžaduje. Pak přichází dokonce, prioritně u pacientů, které by absence naší návštěvy mohla

ohrozit na životě, ve spolupráci s rodinou vyřizování úředního povolení k vjezdu. Nebylo tomu jinak ani letos. S oním povolením v kapse jsem se vydala na přece jen dopravně náročnější vyjížďku k pacientům. Město bylo poseto auty a lidmi a já měla přece jen mírné obavy, zda časově vše klapne. Jsem ráda, že vše proběhlo bez větších problémů, což mi přineslo úlevu.

Naše práce je náročná, nejen z hlediska časového, kdy služby klientům musí být poskytnuty za jakéhokoliv počasí, ať jsou tropické teploty či vánice. Ale i za složitých dopravních situací. Samozřejmě, že na nás je znát únava, ale svoji práci máme rády.

Pavla Kubelková,
zdravotní sestra

Sluníčko a teplé dny se nevyhnuly ani Občanské poradně Charity Zlín

Letošní teploučko zahřívalo nejen zdi naší poradny, ale i hlavy klientů s problémy, se kterými se museli potýkat. Snaha poradců jim pomoci alespoň částečně pomáhala jejich tíhu odlehčit. Naše klienty neminuly starosti v rodinných vztazích, ať už manželských, či s dětmi, několik klientů trápila exekuce. Mezi náročnější patřilo téma domácího násilí, které ze strany muže zažívala nejen klient-

ka, jeho manželka, ale i nezletilý syn. Jsem potěšena, že mladá maminka našla odvahu situaci řešit a vyhledala naši službu. Jsem potěšena, že jsme společně, během letních dnů, našly cíl a žena pro jeho dosažení udělala první krůčky. Čeká ji ale ještě hodně dlouhá cesta. Já věřím, že vše zvládne. Budu s ní ve svých myšlenkách i modlitbách. Léto ale nepřineslo pouze starosti přichozích klientů. Obrátili se na nás i ti, kterým jsme již v jejich, pro ně neřešitelné situaci, pomohli. A to hodně potěší a zahřeje u srdce.

Občanskou poradnu Charity Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárce.

Licenza in Psicologia Růžena Sekulová,
sociální a psychologické poradenství

Netradiční výstava obrazů i se slavnostní vernisáží

Prodavačka, mistr odborné výchovy, učitelka, nástrojař, obuvník. A spousta dalších různorodých profesí se již setkala v našem centru denních služeb prostřednictvím uživatelů. Každý z nich měl ve svém životě samozřejmě i spoustu koníčků. Poprvé ale mezi nás zavítal muž, který se ve svém volném čase věnoval výtvarnému umění. A malování se v rámci svých možností věnuje stále. Zvědavost v nás klíčila a tak jsme uvítali, že nám střípek své tvorby přinesl ukázat. Uspořádali jsme proto malou výstavu, kterou jsme neopomenuli zahájit slavnostní vernisáží. Zátíší jak malované a do jablíček se jen zakousnout. Takové jsou jeho obrázky. Rozmanitost schopností a zájmů našich uživatelů je úžasná a zároveň vzájemně obohacující.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárce.

Michaela Blahová,
vedoucí střediska

Ve Štípě zněla nejen Bachova Ave Maria

AVE MARIA, koncert duchovní hudby v chrámu Narození Panny Marie ve Štípě pohladil všechny posluchače. V podání Magdaleny Vlasákové (soprán), za doprovodu Ondřeje Muchy varhany, zazněla vedle sólových varhanních skladeb Ave Maria Johanna Sebastiana Bacha, Wolfganga Amadea Mozarta, Louisa Vierneho, Eduarda Treglera, Bedřicha Antonína Wiedermanna a Z liturgických zpěvů Petra Ebena. Za krásný hudební zážitek posíláme poděkování účinkujícím (<http://www.nastejnenote.cz/>); Římskokatolické farnosti www.stipa.cz děkujeme za podporu a vstřícnost. Děkujeme také všem, kteří nás podpořili jak svojí přítomností, tak i dobrovolným finančním příspěvkem, jež činil celkem 1936 korun. Částka bude využita na provoz zlínské Charity.

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

V hlavní roli sestra Růženka

Arcidiecézní centrum mládeže Olomouc (<http://mladez.ado.cz/>) připravilo seriál dokumentů k Roku zasvěceného života. Pro osmé pokračování, tentokrát na téma 'věrnost', oslovili tvůrce sestru Růženu, která pracuje ve zlínské Občanské poradně jako sociální pracovníce a psycholožka. K dílu autoři napsali: „Každá zahrada má své tajemství... a že na té karmelské nekvete jen růže, o tom je svědectví sestry

Růženy, která (mimo jiné) prozradí, proč se vyplatí pěstovat vzácné ovoce věrnosti; a také to, že jeho chuť je tajemstvím života vyzrálého a plného... stačí jen utrhnout, ochutnat a dát se do práce na vlastní zahradě. (Video ke zhlédnutí www.youtube.com/watch?v=ZC4_m7ppqRQ.)

*Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka*

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

Studentská konference CARITAS - 2. ročník Příklady úspěšných závěrečných prací

Cílem konference je vytvořit prostor pro sdílení poznatků z procesu tvorby závěrečných prací, se zvláštním zaměřením na metodologii výzkumu. Konference je určena studentům, vyučujícím, odborníkům z praxe, ale i široké veřejnosti.

21. září 2015
15:30 - 18:50

Aula CARITAS - VOŠs Olomouc
Křížkovského 6, Olomouc

PROGRAM

- 15:30 Inspirace pro výzkum v sociální práci
doc. PaedDr. Tatjana Matulayová, Ph.D.
- 15:50 Bariéry v dostupnosti důstojného bydlení pro osoby žijící v sociálně vyloučených lokalitách (AP)
Bc. Klára Šímová, DiS.
- 16:10 Projekt výzkumu kvalitativního šetření temporality bezdomovců (AP) + Temporalita bezdomovců (BP)
Bc. Denisa Kreuzlegerová, DiS.
- 16:40 Přestávka
- 16:50 Xenofobní a stereotypní postoje studentů sociální práce (AP)
Iveta Vyrastová, DiS.
- 17:10 Důvody migrace do zemí Evropské Unie: Empirické šetření puzení k migraci na straně vysílajících zemí (BP)
Bc. Vít Beran, DiS.
- 17:40 Přestávka
- 17:50 Workshopy pro studenty třetích ročníků

Účast na konferenci je zdarma.

ABSOLVENTSKÉ PRÁCE

BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

VÝZKUM

INSPIRACE

PROPOJENÍ S PRAXÍ

HUMANITÁRNÍ POMOC

Česká Charita podpoří humanitární pomoc pro uprchlíky v Srbsku

Charita Česká republika uvolní ze svého krizového fondu 10 000 euro (přibližně 270 000 Kč) na pomoc migrantům v Srbsku. Zmíněná částka podpoří humanitární projekt na pomoc migrantům, který zajišťuje Charita Srbsko.

Cílem je pomoci velkému množství migrantů (zejména z Blízkého východu) během jejich pobytu v Srbsku, kteří sem proudí ze sousední Makedonie. Od poloviny června jejich počet dramaticky narostl. Migrantům bude rozdáváno jídlo, hygienické potřeby, spací pytle, pláštěnky a bude jim zajištěna zdravotnická služba a psychosociální pomoc. „Vyslyšeli jsme výzvu kolegů ze Srbské Charity, kteří se ocitli ve složité situaci. Domnívám se, že v této době je naše povinnost být solidární a podpořit je, aby dokázali uprchlíkům pomoci,“ uvedl ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

Záměr Charity Srbsko je plánován pro 100 000 přímých a dalších 55 000 nepřímých příjemců pomoci s celkovým rozpočtem 820 000 EUR a potrvá do konce roku 2015.

Charita Srbsko poskytne pomoc migrantům na jihu země u hranic s Makedonií v obci **Preševo** a na severu u hranic s Maďarskem u obci **Kanjiza** a **Subotica**, a to na základě zjišťování potřeb migrantů, které ve druhé polovině srpna provedla Diecézní charita Bělehrad.

Cílem projektu je poskytnout jídlo 100 000 migrantům, hygienické balíčky 32 000 ženám,

Celkem 7 500 dětských balíčků rodinám s dětmi, 5 000 spacích pytlů a stejný počet pláštěnek pro děti i dospělé, stejně jako zajistit zdravotní a psychosociální péči 1 000 migrantům. Rovněž půjde o 20 kontejnerů na odpadky pro obec Preševo a elektrické zásuvky a přístup k internetu v přijímacích centrech na severu a jihu země.

Krizový fond Charity ČR je tvořen z části výnosu Tříkrálové sbírky, do které tradičně přispívají občané ČR na počátku ledna.

*Jitka Kozubková, Jan Oulík, Lukáš Laube,
Charita ČR*

Charita dodává uprchlíkům potřebné věci. Radost dělají hračky

Asi dvě stě uprchlíků zadržela v noci na úterý 1. září cizinecká policie na vlakovém nádraží v Břeclavi. Imigranti cestovali ve vlacích z Rakouska a Maďarska. Cizinecká policie je rozdělila do několika měst. O pomoc pro patnáct imigrantů, které ubytovala na policejní služebně v Uherském Hradišti, požádala tamní oblastní Charitu. „Na místo jsme tak dovezli karimatky, příkrývky, povlečení a další potřebné věci. Zaujalo mě, že první byly rozebrané hračky. Mezi muži a ženami jsou totiž i děti, některé podle mě nemají ani sedm let. Většinu těchto patnácti imigrantů tvoří jedna velká rodina, všichni vypadali velmi unaveně. Následovaly vstřícné pohledy a děkování za pomoc,“ popsal setkání s uprchlíky z Blízkého východu Zdeněk Vávra, vedoucí Azylového bydlení Cusanus (patřícího pod Oblastní charitu Uherské Hradiště). Jak dlouho uprchlíci na policejní služebně zůstanou, není jisté. Pokud dostanou povolení k odjezdu, můžou vycestovat hned druhý den, v jiném případě budou převezeni do uprchlického tábora. „Nyní čekáme na další požadavky policistů,“ uzavřel Vávra.

Ve spojení s policisty jsou ještě pracovníci z Oblastní charity Uherský Brod. Podle tamního ředitele Petra Houšťa navrhli konkrétní pomoc a jsou schopní ji poskytnout hned v ten den, kdy o ni policisté požádají. „Můžeme dodat minimálně dvacet matrací na spaní, oblečení, hygienické potřeby, teplou i studenou stravu a také trvanlivé potraviny,“ sdělil Houšť.

V těchto dnech nabídnou svou pomoc policistům i další Charity ze Zlínského kraje. Hned v úterý 1. září o tom

informoval koordinátor pro mimořádné události Martin Zamazal (Arcidiecézní charita Olomouc). „V této době mohou zadrženi uprchlíci potřebovat základní věci jako je ošacení, jídlo, pití nebo i hračky pro děti. Nevím, jaké možnosti aktuálně policisté mají, proto jim nabízíme pomoc se zajištěním těchto základních potřeb. Ze zkušenosti na služebnách cizinecké policie z let 1996-2003 víme, že tato pomoc byla využívána a kladně hodnocena při záchytech nelegálních imigrantů na česko-slovenských hranicích,“ řekl Zamazal. Podle něj charitní humanitární sklady tehdy dodaly služebnám oblečení, čaj, kávu, cukr, trvanlivé sušenky, těstoviny, rýži či konzervy. „Policisté pak mohli uprchlíkům podat občerstvení. To se hodilo zvláště při nočním zadržení nebo o víkendech,“ dodal.

O další potřebné pomoci k aktuální uprchlické situaci bude Charita jednat s policií Olomouckého kraje.

Přes Česko cestuje do zemí západní Evropy stále více nelegálních migrantů. Podle dostupných informací jsou zadržováni cizineckou a pohraniční policií už při vstupu na území České republiky. V případě, že požádají o azyl, policisté je posílají do azylových zařízení. Pokud porušili zákon o pobytu cizinců, dostanou se do detenčních zařízení. V prvních hodinách zadržení mohou být uprchlíci ubytováni na policejních služebnách a dalších místech.

Karolína Opatřilová

ACHO sbírala zkušenosti na vídeňském Westbahnhof.

Uprchlíci odtud míří do Německa

Pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO) nahlédli v pátek 11. září do života uprchlíků na vídeňském Westbahnhof. Běžencům tam pomáhá Charita Rakousko (Caritas Austria) s rakouskými drahami, policisty, městem Vídeň a dalšími dobrovolníky. Ukazuje se, že tato zkušenost je pro ACHO inspirativní. Trasa uprchlíků mířících do Německa se totiž kdykoliv může změnit a průchozí zemí se tak může stát i Česko.

V úterý 15. září vstupují v platnost nová pravidla v Maďarsku. Kvůli tomu se mohou uprchlíci vydat do Německa po jiné trase, a to přes Chorvatsko a Slovinsko, další méně pravděpodobnou variantou je trasa přes Rumunsko, Slovensko a Česko. „V případě tranzitu by se to dotklo pravděpodobně Jihomoravského kraje, Jihočeského kraje a také města Prahy. Pokud dojde k zadržení uprchlíků a budou posláni do uprchlických středisek, dotkne se to všech krajů v Česku,“ odhaduje koordinátor pro mimořádné události Martin Zamazal.

Ten byl jedním z evropských charitních pracovníků, kteří se přijeli v pátek 11. září podívat do Vídně na to, jak Charita Rakousko zvládá uprchlíkům pomáhat. Evropští charitní pracovníci nahlédli zejména na nádraží Westbahnhof, odkud uprchlíci odjíždějí do Německa.

Charita Rakousko na místě zajišťuje pro běžence jídlo, hygienické prostředky, ošacení a věci pro přespaní. „Na nádraží spolupracuje s rakouskými drahami OBB, které přistavují vlaky a poskytují své prostory. Pomáhají i policisté,

jejichž početné skupinky se pohybují po celém nádraží, což dává pocit bezpečí pasažérům, kteří cestují regulér-

ními vlaky. Město Vídeň zase zajistilo pojízdné toalety přímo u vstupu na nástupiště a zřídilo jedenáct přechodných ubytoven, kam mohou uprchlíci přijít přenocovat v případě, že v daný den (už) nejsou vypraveny žádné vlaky do Německa," popisuje Zamazal s tím, že na nádraží poskytují lékařskou pomoc i Samaritáni a Johanité, s tlumočením zase pomáhají charitní dobrovolníci.

Potřebné věci přinášejí pro uprchlíky Charitě na nádraží i obyčejní lidé. O tom, co, kdy a kam donést, se dozvídají na Facebooku Charity. Tyto sbírky jsou časově omezeny, aby nedošlo k přeplnění provizorních skladových prostor nádraží.

Charita Rakousko také provozuje zařízení pro mladistvé běžence bez dospělého doprovodu. „Pro tyto účely Charita využívá tři patra jedné budovy. Uvnitř je ubytováno pětadvacet chlapců ve věku 14-18 let. Většinou jsou z Afghánistánu a Sýrie. Charita jim poskytuje také poradenství a jídlo. Někteří tito mladí běženci navštěvují rakouské školy, ostatní mají kurzy německého jazyka," pokračuje Zamazal s tím, že Charita Rakousko zastává v tomto případě roli „opatrovníka“, záležitosti mladistvých řeší ministerstvo vnitra a příslušný odbor sociální ochrany.

Charita Rakousko spolupracuje s ostatními evropskými Charitami a vedle výměny zkušeností nabízí i materiální pomoc. V pátek 18. září hostí setkání těchto Charit, jehož tématem bude současná uprchlická krize. Setkání organizuje zastřešující Caritas Europa.

Karolína Opatřilová

ACHO i policisté jsou připraveni na příchod uprchlíků

Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá uprchlíkům již od 1. září. Tehdy cizinecká policie zadržela na břevclavském nádraží 200 lidí, kteří prchli především z Blízkého východu. Nyní se rozjela naplno spolupráce s policií Olomouckého kraje a 9. září si policisté vyzvedli první várku humanitární pomoci.

Poprvé se pracovníci Charity sešli s policisty „u kulatého stolu“ ve čtvrtě 3. 9. „Dohodli jsme se na zřízení příručního humanitárního skladu v prostorách policie. Odtud policisté budou moct zajistit potřeby prvních dvaceti uprchlíků hned po jejich zadržení. Pokud jich bude více, budeme na to reagovat," uvedl Martin Zamazal z Arcidiecézní charity

Olomouc, který koordinuje poskytování pomoci při mimořádných událostech.

Uprchlíci mohou být v prvních hodinách po zadržení ubytováni na policejních služebnách a dalších místech. Právě pro tyto případy Charita policisty zásobovala.

Muži zákona si již 9. září přijeli do skladu Arcidiecézní charity Olomouc pro první várku věcí. Do dodávky odtahali sedmadvacet zhruba dvacetikilových pytlů. V deseti je oblečení pro ženy, v dalších deseti pro muže, děti dostanou kromě pěti pytlů s ošacením také dva další plné hraček. „Dále jsme policistům dodali nafukovací matrace, deky na přikrytí, hygienické potřeby jako jsou třeba mýdla či kartáčky na zuby, pak kelímky a další... Tyto věci pochází z našeho skladu, část připravili lidé ze Střediska SOS,“ přiblížil Zamazal.

ACHO má také vypracovaný plán, jak při příchodu uprchlíků postupovat. Je tak připravena poskytnout kapacity vlastních skladů a šatníků na oblastních Charitách nebo také přijmout materiální příspěvky od lidí a institucí, kteří svou pomoc nabídnou.

Pokud někteří běženci budou přijati Českou republikou na základě rozhodnutí vlády ČR, Charita může pomoci s materiálním vybavením těchto lidí nebo také s jejich integrací. „Naši pracovníci už mají zkušenosti například s doprovázením potřebných na úřady, dále s pomocí při komunikaci se sousedy, vysvětlováním pravidel, povinností a práv. Protože předpokládáme také jazykovou ba-

riéru, budeme kontaktovat dobrovolníky z řad usazených cizinců nebo studentů,“ pokračoval Zamazal.

Ten pamatuje poslední větší vlnu uprchlíků v roce 1999, kdy Česko okusilo příchod "Kosovarů" - obyvatel Srbska žijících na území Kosova. V té době působil pod vlajkou Charity v humanitárním středisku ve Zbýšově u Brna. Na Olomoucku bylo zřízeno humanitární středisko ve Hněvotíně. „Tehdy Česká republika udělila Kosovarům status dočasného útočiště, což znamenalo, že jak pomine v jejich zemi nebezpečí, vrátí se tam. A to se také stalo,“ dodal Zamazal.

V případě uprchlíků z Blízkého východu je to jinak. Podle dostupných informací jsou zadržováni cizineckou a pohraniční policií už při vstupu na území České republiky. V případě, že požádají o azyl, policisté je posílají do azylových zařízení. Pokud porušili zákon o pobytu cizinců, dostanou se do detenčních zařízení.

V Olomouckém kraji policisté zatím evidují dva záchyty, při kterých zajistili celkem deset nelegálních migrantů. Potvrdila to policejní mluvčí Irena Urbánková. „Jednalo se o tři osoby afghánské národnosti a sedm osob irácké národnosti. Migranty jsme převezli do záchytných zařízení pro zajištění cizinců. V případě sedmi z nich teď probíhá řízení o povinnosti opustit území České republiky v rámci readmise do Rakouska,“ upřesnila.

Karolína Opatřilová

Díky ACHO může studovat další ukrajinská dívka. Prchla před válkou

Každý rok může studovat na Ukrajině přes deset mladých mužů a žen. Díky Studijnímu fondu Arcidiecézní charity Olomouc. Mezi podporované studenty nyní přibyla i Anna. Prchla z východu země, kde se válčí.

Anna žila v Luhanské oblasti přímo uprostřed bojů. Válka nakonec ji i její matku vyhnala daleko od domova. „Obě ženy se přestěhovaly loni v srpnu do Kolomyje - města, které leží v klidnější části Ukrajiny. Anně se ještě před tím podařilo ukončit první ročník pedagogické univerzity, nemohla ale pokračovat dál, protože je v současnosti bez peněz. Proto jsme ji zařadili do našeho Studijního fondu,“ uvedl P. Rostislav Strojvus z Arcidiecézní charity Olomouc. Podle něj tak Anna nastoupí již tento školní rok na Priкарпátskou univerzitu ve městě Ivano-Frankivsk. Bude jednou z víc jak deseti mladých Ukrajinců a Ukrajinek, které Arcidiecézní charita Olomouc finančně podporuje.

Podle Strojvuse znamená vzdělání pro Ukrajince lepší budoucnost. Mezi podporovanými tak bývají i bývalí svěřenci dětských domovů. „Klademe důraz na vzdělání, protože

vzdělaní lidé najdou snadněji práci a vyhnou se pak kriminální činnosti. K té se bohužel často uchylují děti ze státních dětských domovů,“ upozornil.

Každá ukrajinská univerzita či vyšší odborná škola má svá pravidla. „Někteří studenti tak utratí příspěvek za koleje a knížky. Jiní jím hradí dopravu do školy a zpět domů nebo školné,“ nastínil Strojvus. Charita podporuje studenty do té doby, než si najdou brigádu a sami si peníze vydělají. Podle Strojvuse jsou někteří soběstační už po prvním roce studia. „Zcela bez práce a na naší podpoře bývají studenti maximálně tři roky. Poté, co je z fondu vyřadíme, vezmeme místo nich potřebnější,“ dodal.

Jeden student obdrží na rok 400 eur, což je v těchto dnech necelých 11 000 korun.

Na studia může mladým Ukrajincům přispět také veřejnost. Stačí poslat finanční příspěvek na konto Studijního fondu: **4030207/ 0100**, variabilní symbol je 007.

Karolína Opatřilová

Ukrajinské děti v nouzi měly díky ACHO lepší prázdniny

Sportovní hry, plavání či výlety. Takto si užívaly léto děti z ukrajinského Lopatynu. Prázdniny měly pestřejší díky příspěvku z Arcidiecézní charity Olomouc.

Volnočasové aktivity uspořádali pro chlapce a dívky z krizových rodin lidé z nadačního fondu Děti v nouzi. Ti mohli lopatynským dětem zpestřit léto díky zhruba padesáti tisícům korun, které jim poslala ACHO.

„Děti, které se běžně z Lopatynu nedostanou, tak mohou v létě vyrazet do okolí na výlety, dále si vyhraji při sportovních hrách nebo plaveckých dnech,“ řekl za ACHO P. Rosti-

slav Strojvus. Podle něj pomáhají při těchto volnočasových aktivitách také dobrovolníci z řad bývalých studentů, které Charita podporovala při studiích.

Část českých peněz zaplatila i přepravu výletníků, nákup jídla či výplaty zaměstnanců, kteří na malé svěřence dohlížejí. Prokoukne i budova, ve které nadační fond Děti v nouzi sídlí. Od 20. srpna tam dělníci opravují první patro včetně WC a venkovního oplocení.

Karolína Opatřilová

Olomoucká Arcidiecézní charita zajistí lékařskou péči pro 350 dětí z Haiti

Humanitární pracovnice Arcidiecézní charity Olomouc odletěla začátkem září na svoji již třetí misi do země sužované zemětřeseními, hurikány i politickou nestabilitou. Haiti je stát v západní části ostrova Hispaniola v Karibském moři, v souostroví Velké Antily. Podle Indexu lidského rozvoje je Haiti nejhudší zemí amerického kontinentu.

Z rozhovoru s Kristýnou Lungovou o připravovaných projektech na Haiti:

Cílovou oblastí vaší cesty je především vesnice Baie de Henne v severozápadním regionu země. Proč právě Baie de Henne?

Důvodů je hned několik. Předně z farnosti Baie de Henne, kde je nejvíce podporovaných dětí (v současnosti 211) v rámci charitního projektu Adopce na dálku, odchází kněz a nastupuje kněz nový - je tedy třeba zajistit hladký průběh začátku školního roku, protože je to právě Charita, která v rámci projektu Adopce na dálku podporuje skrze místní farnost vzdělávání dětí ve škole v Baie de Henne. Chtěla bych se zde také osobně setkat s dětmi, které podporujeme, předat jim zásilky od adoptivních rodičů a stejně tak přivést nazpět dopisy a kresby od dětí pro rodiče. Rádi bychom také vyhledali nové děti pro adopci - samozřejmě na doporučení kněze a ředitele školy, kteří nejlépe znají místní poměry a vždy vytipují a doporučí děti z těch nejpotřebnějších rodin.

To tedy znamená, že ve škole jsou nejen děti, které jsou podporovány skrze Adopci na dálku, ale i děti, které tuto podporu nemají?

Ano, ale i děti, které nejsou podporovány přímo z Adopce na dálku, studují díky finanční podpoře ostatních. Je to umožněno zejména proto, že příspěvek na dítě, který činí ročně 6 500 Kč, nejde přímo konkrétnímu dítěti (rodině), ale místní farnosti, která školu provozuje a z této částky hradí vzdělávání včetně školních pomůcek, školní uniformy a jednoho teplého jídla denně. Nejsou to tedy peníze jen pro jedno konkrétní adoptované dítě, ale financují se z něho i potřeby dalších dětí - v podstatě - polovina dětí ve škole je v adopci a díky tomu se financuje vzdělání dalších dětí. Adoptivní rodiče, byť adoptují jedno konkrétní dítě, s nímž jsou po celou dobu v kontaktu, jsou s tím samozřejmě srozuměni.

Kromě vzdělávání, je ještě nějaká oblast, která vyvstává se stejnou naléhavostí a kterou je třeba v Baie de Henne řešit?

Tak je to předně nulová zdravotní péče na tomto místě - to je celkově problém venkova na Haiti - není zde lékař, vesnice je díky špatné nefungující infrastruktuře v této oblasti prakticky odříznutá, cesty jsou nezpevněné, kamenité, nejbližší nemocnice je dvě hodiny jízdy autem, což je jeden den pěší chůzí, lidé jsou zde stejně jako všude nemocní, postižení, staří, ale s tím rozdílem, že často umírají na zcela banální nemoci, a navíc na lékařskou péči ani nemají peníze. My zároveň víme, že toto je věc, kterou je možné zajistit jen postupnými kroky. Díky nedávné kampani „Na zdraví Haiti“ jsme získali část finančních prostředků a momentálně bychom rádi zajistili lékařskou prohlídku pro všech 350 dětí ve škole s tím, aby se

těm nejpotřebnějším dostalo alespoň základní lékařské péče, a především byly ošetřeny nejakutnější případy, a to i lidé dospělí - postižení a starší. Ale ani to není jediný problém venkova na Haiti: dalším problémem je vysoká negramotnost, která zasahuje až 50 procent populace na Haiti. I zde však máme určitý - byť zatím omezený pouze na danou oblast - rezervoár pomoci: ve škole v Baie de Henne bychom rádi zřídili knihovnu - místnosti jsou už připravené, jen je třeba ještě dovybavit policemi, a hlavně vytvořit nějaký systém půjčování, který bude v tamních podmínkách fungovat.

A knihy?

Knihy máme možnost získat prostřednictvím organizace „Knihy bez hranic“ (*Livressansfrontières*), která provede výběr knih na základě doporučených témat, která jsme organizaci předem poslali. Zčásti jsme objednali i učebnice, abychom ulevili školnímu rozpočtu. Knihy budou sloužit především studentům, ale do budoucna bychom se chtěli zaměřit i na starší obyvatele, aby se mohli postupně začít učit číst a psát.

Celou dobu tedy strávíte v Baie de Henne, nebo se podíváte i jinde?

Určitě nejen v Baie de Henne. Projekt Adopce na dálku realizujeme i v dalších partnerských školách v Gonaives, Roche a Bateau a v Damassin. V Gonaives mezi naše další partnery patří komunita sester St. Joseph of Apparition v Gonaives, kde se podařilo za finanční podpory Arcidiecézní charity Olomouc v roce 2013 dostavět a na začátku školního roku v září 2014 otevřít novou školu, která je součástí multifunkčního Centra Sv. Josefa, jehož součástí jsou nové bezpečné prostory pro práci s handicapovanými, nutriční centrum, centrum rukodělných prací. Chystáme se navštívit i hlavní město Port-au-Prince, kde bychom chtěli ve spolupráci s velvyslanectvím oslovit místní organizace za účelem hledání možnosti podpory vesnice Baie de Henne, protože vždy je třeba hledat na prvním místě cesty pomoci z tamních zdrojů.

Jak moc nebezpečné je, když se vydá, byť jako humanitární pracovnice pod křídly Charity, samotná mladá dívka na Haiti? Cestujete sama?

První tři týdny budu mít k dispozici fotografa - rádi bychom získali dokumentární fotografie, které bychom chtěli představit veřejnosti, abychom upozornili na těžký život lidí v tamních podmínkách. Poté zůstanu sama, ale mohu se vždy spolehnout na lidi z farnosti nebo starší studenty, zvláště cestování autem z místa na místo je na Haiti náročné právě kvůli špatné infrastruktuře.

Na co se na Haiti nejvíc těšíte?

Na přátele, sestry z St. Joseph of Apparition v Gonaives - na osobní setkání s lidmi, s nimiž jsem se spřátelila a s kterými jsem po celou dobu v pravidelném kontaktu. A také na děti a vůbec na všechny, se kterými spolupracujeme.

*Za rozhovor poděkovala
Eva Štefková,
Arcidiecézní charita Olomouc*

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, září 2015 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnikl@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 15. 9. 2015. Uzávěrka příštího čísla 5. 10. 2015